

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventurae Ordinis Minorum, S. R. E. Cardinalis,
Episcopi Albanensis, Seraphici Doctoris Ecclesiae, De Vita
S. Patris Francisci, Liber I.**

Bonaventura <Sanctus>

Antverpiæ, 1597

In Capvt XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41460

sexum & trigésimū agentem, molestus ac difficilis, & plane letalis morbus inuasit. qui paulo ante obitū alacriter habitum monasticum induit, & multos pecuniarum acervos suis manibus distribuit; feruentiq; corde vim lacrymarū profudit, quibus animi vulnera, in tantæ necessitatis articulo, eluebat & curabat. *Item de Andronico Iuniore, Imperatore Constantinopolitano hæc scribit, Cūm grauiſſimis doloribus cruciaretur, & mente alienaretur, atq; id malū omnem medicorū artē superare, & de vitā illius postridie actum fore videretur iure iurando adstantes adegit, primū vt sibi monasticum cucullum induerent, priusquam vitā excessisset. Videni quo exemplo meliores ingenio, imò & principes viri, habitum monasticum petant in publico sine generis humani Pietate inducti, & aspectu gratiā delictorum, quæ sit piis illis & religiosis. Indulgentias talibus largitas habet compendū Privilegorū Ord. Minorū, quas ascribere superſedeo.*

l. 9. hist.
Rom.

Quod ve-
tigosi imi-
tantur.

Ver. ha-
bitum tra-
trum. &
ver. in-
dulgen-
tiæ quo-
ad. sæcu-
lales nu-
6.

IN CAPVT XVI.

De S. Francisci miraculis (quæ publica Ecclesia vox) post eius obitum patrat is, nunc agitur. De omnibus communiter scribit S. Bernardinus; (non dicere, nisi resaretur vir sanctus.) Vix est inuētus similis illi, qui tot miraculis in vitā, & in morte claruit, iam à statu primitiue Ecclesiæ. Multa perſcribit S. Bonauentura, non tamen omnia. Nonnulla adiciam, quæ lectorem ducere queant in summam admirationem.

Quadr.
ter. 60.
c. 1. art. 1

§. 2. De mortuis suscitatis Iquorum octo enumerat S. Bonauentura. Plures S. Antoninus. Multos (inquiēs) mirificè mortuos resuscitauit. quorum, etſi de pluribus non sumus incerti, numerum ad præſens non posuimus: nisi quod vndecim

Histor.
Ter. pat.
tit. 14. c.
2. §. 6.

Confor.
fruct. 33

eim esse, à viris fide dignis accepimus. *Barptol.*
P. sanus miranda profectò commemorat, quæ mihi
digna visa transcribere ad verbum. In Legendâ
fratris Bernardi de Blesâ habetur, quòd frater
cuiusdam militis, qui miles B. Franciscum ho-
spitio acceperat, cum esset in aquâ suffocatus,
nec eius corpus posset inueniri, B. Francisco
orante, & corpus repertum, & homo à mortuis
est resuscitatus. In ciuitate Interamnæ, vt man-
datum est sollempni memoriæ, tempore D. Pa-
pæ Nicolai Tertij, per publicum Notarium &
testes; per ipsum resuscitatus est quidâ nomine
Ioannes: super quem murus cadens ipsum ex-
tinxit. & tunc erat decem annorum. Cuius ca-
sum audiens B. Franciscus, & cum à parentibus
lamentabiliter plangeretur, ad domû eius ac-
cessit, & intrans per partem posteriorem, vt nò
videretur, dictum puerû mortuum accepit, ac
super se ponens, eum, vocato proprio nomine,
à mortuis reuocauit: illiq; prædixit, quòd filios
nûquam haberet, & sic euenit. Alium dicitur
suscitasse filium paruulû cuiusdam nobilis, qui
eum ad prandium inuitauerat. paruulus ceci-
derat in cacabum, & consumptis carnibus, præ-
ter ossa quasi nihil remanserat. hoc depictû &
scriptum in pluribus locis inueni. Sed de nullo
præfatorum dominus Bonauentura in Legen-
dâ maiori facit mentionem, &c. Item comme-
morat alibi, puerum quendam in frustra (à diabolo,
sive malo aliquo homine) concisum, voto materno,
& multis precibus vita restitutum. Sub finē illius
Conform. fruct. 39. colligit triginta mortuos à beato
Francisco resuscitados, singulos indidem nomina-
tim recensens. Hoc ipsum breuiter repetit Confor.
fruct. 40. de quibus tamen S. Bonauentura nihil
com-

S. Franc.
vultu
suet
suscitatus.Confor.
fruct. 39

com-

comemorat. Plura multo eum patrasse, quam S. Bonaventura perscripserit, facile animadvertet, cui vacauerit legere Barpt. Pisanam. singula persequi non est consilium.

7. Miraculum octanum, de oculis iniussè orbato, & à S. Francisco ei redditis, addidi ex veteribus exemplaribus Parisiensibus. Exemplar Romanum, Aloisij, Surij non habent.

10. Sextum miraculum de fratre Nouitio, ope S. Patris curato à paralyti & amentia, praedicti libri non habet, sed adscripsi ex duobus antiq. manus.

HÆC mihi visum, ad vitā S. Francisci notare, in Dei gloriam, in Sancti honorem: sub cuius umbrā latemus, cuius respectu etiam hactenus sumus. Hæc patri, hæc debemus meritis eius & virtutibus, cōmunia vitia humano generi, supergressus. Et quidem nullā gratiā, aut ambitione hæc commentatus sum, sed bonæ tantum conscientie pretio: ut debito illi honoris officio utique defangerer. tum etiam ut adferrem, quod decet veris honoribus adficien-tem, vitij fugam, virtutis incrementum. Nam hominibus modo ut placeam, stultissimum existimo, qui profligare contendam (certè debeo) omnem ambitionē. Scripsi mihi, meæ salutis, non famæ. Nec enim laborandum in nomen, & gloriolam inanem scio. Introrsus mea, ut bona sint, necessum est spectent: ipsum me, ipsum Deum, mentis omnis & operis arbitrum, & satis magnum alter alteri theatrū sumus. At verò consortibus studiorum nostrorum, si aliquis è lectione fructus, congratulabor. & id quidē ex animo voueo: ut & qui seminat simul gaudeat, & qui metit. Nec de fructu spem omnem ab-^{10.4.16.} ycio: nec omnibus omnia placitura confido. Periere ^{Mat. 13.} tres partes etiam Dominicæ sementis: sola quarta cadens in terram bonam, fructum tulit, ecquid no-
ni si

Quam-
obrem hæc
scripta.

ui si verborū meorū caduca folia pereant? sed tamen
fauente Deo, exiguum aliquod semen sparsum in
bono solo, comprehendet, se explicabit, fructificabitq̄.

Habes igitur à nobis, Pater beate, sermonum no-
strorum primitias: quæ si ad virtutis, & sanctitatis
tuæ meritū propè accesserint, beneficiū id est tuum.
(te enim fretus hæc scripsi) sin autem longè infra
dignitatem tuam subsisterint: quid facerem ego, nec
oratione, nec stilo exercitatus? Tu verò nos calidius
inspicias: ut viam paupertatis & humilitatis in-
tissimam, certissimamq̄ ad salutem, ingressi, ala-
criter tuo ductu percurramus. Huius rei gratiā, tibi

Ita. 66. 2. *flecto genua cordis mei, Christe Saluator: te supplex
oro, fac nos ad quos respicias, pauperculos, & cō-
tritos spiritu, & trementes sermones tuos. Da
fallacis sæculi cognoscere vanitatem: & exemplo*

*Patris nostri, viri supra mundum, supra res omnes
humanas, magno animo despicere. Infidæ sunt
opes: sublimiumq̄; thronorum & dignitatum
fastus, mera sunt insomnia. pulchritudo porro
breuis, atq; fulgetri gratiæ similis. iuuentus, ni-
hil aliud quàm temporis feruor: canities, tristis
vitæ occasus. gloria, aer. nobilitas, vetus san-
guis. robur, cum apris commune. satietas, pe-
tulans. matrimonium, vinculum. liberorū co-
pia, curæ necessariæ mater. orbitas morbus. fo-
rum, vitiorū schola. artes, abiectorum homi-
num angustus alienus panis. Omnia denique
mortalibus laboriosa sunt, omnia humana me-
tus, risus, lanugo, umbra, ros, flatus, volatus, va-
por, insomnium, fluctus, nauis vestigium, aura:
orbis quidā, perpetuā conuersione similia om-
nia voluens; nunc stabilis, nunc rotans, nūc la-
bilis, nunc fixus, anni temporibus, diebus, ho-
stibus, laboribus, mœroribus, voluptatibus,*

mor-

Greg.
Mazian.

Vanitas
sæculi.

Io. 4. 16.

Mat. 10.

4.

398 COMMENT. AD VIT. S. FRAN.
morbis, calamitatibus, secundisq; rerū successi-
bus. Nec verò sine magnâ sapientiâ, hoc à te, ò
Christe, constitutū est, vt res omnes huius vitæ
incertæ atque instabiles sint: nempe, vt rerum
firmarum stabiliū mq; amore ac desiderio inar-
descamus. Vnum hoc bonum, ac firmum est,
nimirum sublatâ cruce, hinc pedem efferre, la-
crymas etiam fundere, atq; ingemiscere, men-
temq; diuinarum rerū studio mancipare, cæle-
stium bonorū spem pectore fouere: ita se com-
parare, vt Trinitatis splendor, qui puris animis
impertiri solet, nobis illucescat. à stultâ insupet
carnis contagione mentem abrumpere, imagi-
nemq; illam, quâ diuinitus accepimus, puram
atq; integram conseruare, vitâ ab hac vitâ alie-
nam ducere, difficultates omnes huius vitæ,
molestiasq; forti animo perferre: ac denique
cum altero mundo mundū hunc commutan-
do, ad beatarum mentium patriam feliciter
commigrare. *Hoc tuum solius magnum donum;
ò Christe Saluator, omnibus, sanguinis tui lytro,
& viæ redemptis gratiâ & fauore tuo contingat.*

A M E N.

Errata ante lectionem corrigenda.

Sub finem epistolæ ad Lectorem dele historia.
Pag. 10, lin. 23. Euglubium, lege Eugubium. 90, 30. pro-
ponderaret. præponderaret. 179, 19. Humilitatem, eruit. hu-
militate meruit. 212, lin. vlt. vos. vos. 224, 11. Xere, Xerxe.
235, 14. Temistlitar. Temistlitan. 241, 27. est. sunt. 245, lin.
penul. Scoti non. Scotinon. 248, lin. penul. dicentes. discen-
tes. 276, 26. præueniat. perueniat. 286, lin. antepenult. in
ortium. dele, in. 320, lin. vlt. cærum, cætus. & collegium,
collegia. 331, 14. led. iudicio, iudicio.